

LA FARGA

REVISTA DE SALT

ROMA

- ENTREVISTA «PEPA LLACH»

ATENES

- CONCURS LITERARI ORGANITZAT PELS PROPIS ALUMNES

VIENA

LONDRES

- SANT CUGAT O SANT JAUME, 25 O 27 DE JULIOL?

MOSCOU

SALT

.....

ANY X - NÚM. 98 - SETEMBRE/88

A LA TAULA DE LA FARGA

Hem d'agrair les instal·lacions que té el Casal, perquè amb la calor que ha fet aquest estiu, les vegades que ens hem reunit hem estat molt ben «acondicionats». Ara només ens falta recuperar el local. El despatx amb la taula rodona.

Tot s'ha de dir. Fins i tot els de redacció hem quedat sorpresos de la puntualitat del número doble d'estiu. Per cert que a la portada no ho posava, però corresponia a juliol/agost.

El nostre col·laborador (de tota la vida) Mn. Quim Pla, ha estat nomenat Consiliari General per Europa de les Guies (Branca femenina de l'Escoltisme). Sort!!!

CRÒNICA

Festa del C. de Sant Romà

Els dies 5, 6, 7 i 8 d'agost se celebrà a la nostra Vila la Festa del C. de Sant Romà. Una festa molt participativa, enguany i arrelada ja del tot, on hi podíem trobar sardanes, ball, elecció de la pubilla del carrer, campionats de Ping-Pong, concurs de dibuix infantil i una feixina fi de festa.

Expropiació del Camp de Futbol de la Coma-Cros

El passat dia 10 d'agost tingué lloc l'acte d'expropiació del Camp de Futbol de la Coma-Cros, que passa a ser terreny municipal destinat a la construcció de la nova escola del Veinat. Ara per ara, l'equip de Futbol de la Coma-Cros continuarà fent els entrenaments i celebrant els encontres esportius en aquest camp, a l'espera que estigui arranjada la zona esportiva de les Guixeres, situada entre la fàbrica Coma-Cros i l'antic Excorxador Municipal.

Els veïns del Carrer Major, també sopen al carrer

Durant els dies de la Festa Major els veïns de diversos carrers de la nostra vila, engalanats per ells mateixos, sopaven al carrer, acte molt important de germanor. Ara, els veïns del carrer Major també han volgut sopar al carrer. Ho van fer el dilluns dia 15 d'agost, en el Passeig de la Ciutat de Girona, en el tram comprès entre el carrer d'Enric Granados i Juan de la Cierva.

Ràdio SALT
tel. 237.222

97.7 FM

Emissora Pública Metropolitana del Gironès

copi 5

LA FARGA

REVISTA DE SALT

ROMA

• ENTREVISTA A PEPA LLACH

ATENES

• CONCURS LITÈRARI ORGANITZAT PELS PROPIS ALUMNES

VIENA

LONDRES

• SANT CUGAT O SANT JAUME 25 O 27 DE JULIOL?

MOSCOU

SALT

ANY V · NÚM. 98
SETEMBRE 88

La Farga/Revista de Salt.
Edita/Casal de Jubilats.
Director/Guillem Terribas.
Coordinació/J. M.ª Oliveras
Relacions amb el Casal de Jubilats/Joan Boada.

Consell de Redacció/Lluís Mateu, Guillem Terribas, Joan Boada, Jaume Bosch, Martí Fita, Josep M.ª Oliveras, Josep Guardiola, Alicia Vila, Eva Escuin, Pilar Subirós i Toni Rusalleda.

Col.laboradors habituals/Quim Pla, Josep Cristòfol, Miquel Casellas, Ventura Pau, Enric.

Col.laboradors en aquest número/Ferran Márquez, J.G. Corecció i Estil/Toni Rusalleda.

Fotografia/Jaume Ollé
Administració/Emili Crous
Joan Boada i Miquel Casellas.
Distribució/Pitu Geli i Josep Cebrían.

Compaginació/Xarli Terribas.
Tirada/1.500 exemplars.
Redacció/Pas. Verdager, 1
Tel. 23 04 98

Impressió Impremta Pagès
Anglès - Tel. 42 01 07

Dipòsit Legal/GI-356/79

L'Escola Pública: assignatura pendent

Estem a començaments del nou curs escolar, i podem dir que encara resten vius els conflictes produïts a l'escola pública el curs passat.

Durant tot aquest estiu hem vist a moltes de les escoles públiques de les nostres comarques pancartes amb la frase: «Continuem lluitant per una escola pública de qualitat....»

El que és cert és que a nivell d'imatge pública les tensions a l'escola estatal repercuteixen greument en l'opinió dels ciutadans: fa dos cursos van ser els estudiants els protagonistes, els quals amb les seves reivindicacions i inassistència escolar ja van crear un clima controvertit en el ciutadà que no coneix el fons veritable dels seus problemes.

L'any passat, la reivindicació era protagonitzada pels mestres. Les millores que reivindicaven van suscitar també un clima de divisió entre els mestres els pares dels alumnes i els ciutadans en general. Moltes de les propostes dels mestres són legítimes, però, sens dubte, una vaga a l'ensenyament té un alt cost social: els alumnes, que no segueixen el curs amb normalitat, els pares que han de pagar o buscar substituïts que durant les hores de classe atenguin els seus fills, i la societat en general que veu com el sistema educatiu que temps enrera es va implantar, trontolla a la més mínima.

Enmig de tot això hi ha el paper del «Ministerio de Educación y Ciencia», així com el de la Generalitat que té plenes competències en ensenyament. El paper de l'administració també n'ha sortit cremada del conflicte, un conflicte pendent.

Per una banda, en el darrer canvi ministerial el ministre Sr. Maravall és destituït. Maravall, una de les persones amb més bon bagatge intel·lectual i prestigi universitari, ha sofert un gran desgast, que fa imprescindible la seva substitució. La LODE o la LRU, que tot i les polèmiques han estat unes lleis avançades i progressistes, queden ja enrera. La gestió quotidiana real no satisfà ni els mestres ni els estudiants. El canvi de Maravall per J. Solana és tota una incògnita en una persona sense experiència de gestió. L'Escola pública a les acaballes del segle XX és encara al nostre país una assignatura pendent. Cal recuperar el seu prestigi i la seva dignificació.

Sumari

LOCAL

A la taula de la Farga.....	2
Crònica.....	2
Editorial.....	3
ESPIGOLANT.....	4
MAIG DEL '88	
Fes un Salt fora.....	5
FARGA LÀCTICA	
Factures en català.....	5
RIALLES	
La gran Venècia.....	6
CRÒNICA	
Dietari d'unes monitores	
de Casal.....	7
LA TRIBANA	
Vida al barri vell.....	9

IMATGES

Després... ..	9
L'ALTRA IMATGE.....	10-11
SPORTS DE FARGA	
Derbi II.....	12
Veïnat i Salt.....	13
TEVA/MEVA.....	14-15
LA CALAIXERA	
Sant Cugat, Patró de la Vila	
25 o 27 de Juliol?.....	16-17
LOCAL	
Enhorabona!!.....	18
CAGAFERRO	
La Vida amb humor.....	19
L'Acudit foll.....	19

Los títulos nacionales de autocross, adjudicados

Massegur, primer campeón de España del 88 para el automovilismo gerundense

El piloto de Salt ganó a lo grande la carrera de La Bañeza

Baldiri Massegur revalida el título estatal d'auto-cros

En el circuito de La Bañeza
El piloto saltenc Baldiri Massegur es va proclamar diu-
al circuit de La Bañeza, campió estatal d'auto-cros en
T. Massegur va revalidar el títol perquè va superar el
nes immediat, Francisco Velarde, que es va classificar
posició. Encara s'ha de disputar una prova del cam-
campionat d'Espanya, des-
la prova, és aquesta: 1
650 punts. 2n V.
birola, 410

A Salt no tenim circuit automobilístic, ni potser el tindrem mai, de-
gut a la manca de terrenys que té el nostre terme per aquesta activitat.
Això no és obstacle perquè un pilot de Salt, en aquest cas en Baldiri
Massegur, es proclamí campió estatal d'autocross. I no és la primera ve-
gada que en Baldiri guanya el títol.
En aquest cas la premsa remarca que el pilot de Salt va guanyar «a
lo grande» en el circuit de La Bañeza (Lleó)

LLENGUA ^{Punt Jari-}
APUNTS DE LLENGUATGE 14-agost-88

Toponímia gironina

El nom de les places més típiques també fou un exemple de resistència a les variacions que la política anava imposant. No cal dir que la Plaça del Vi n'és l'exemple més significatiu. No obstant, hi hagué, i encara hi ha, altres noms que també resistiren el pas del temps; Plaça del Gra, Plaça de l'Oli, Plaça de les Castanyes, Plaça de les Cols...

→ Per cert, els noms de Poble Sec o de Montjuïc... ens recorde una anècdota que s'explica en algun «Patufet» d'abans de la guerra. Diu que un barceloní i un gironí discutien sobre les excel·lències de les seves respectives poblacions. En tot anaven quedant empatsats, ja que si el barceloní deia que tenien la Catedral, el barri antic, Sarrià, Montjuïc..., el gironí anava responent «nosaltres també»; fins i tot quan el barceloní va presumir de tenir el Poble Nou, el gironí l'igualava parlant del Poble Sec. Per fi, el de Barcelona exclamà en to de vencedor: «Nosaltres tenim gràcia!» (Gràcia). La resposta del gironí ja no admeté més controvèrsia: «Vosaltres teniu gràcia, però nosaltres tenim sal!» (Salt).

NOSALTRES TENIM SAL (SALT)

En algun «Patufet» d'abans de la guerra ja es parlava molt bé de Salt.
Si més no fixem-nos en el comentari reproduït a les planes dominicals del Punt-Diari (14 agost/88) on es compara el que tenen un barceloní i un gironí a les seves comarques. Si Barcelona té gràcia (Gràcia —l'antiga vila) Girona té sal (Salt, el nostre poble).

L'auto-escola jove i diferent

AUTO - ESCOLA

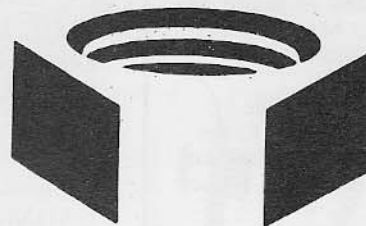

C/. Creu, 36-38 entl. B
Tel. 20 01 05 GIRONA

Ctra. Palamós, 58
Tel. 49 23 47 CELRÀ

Tallers mecànics

CARPUN S.A.

Telèfon 47 60 62
Polígon Industrial Inigesa

FORNELLS
DE LA SELVA

«Fes un Salt fora»

No ens enganyem, després d'un hivern atabalat i restrictiu no podem evitar somiar en les vacances. Aquells 15 dies de glòria o un mes... o els menys afortunats un cap de setmana, per esbargir les idees al mar o a la muntanya.

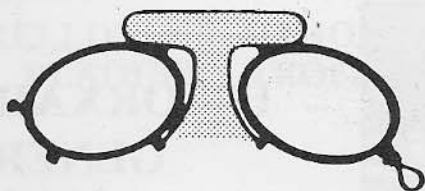
Sí senyor, ens estimem Salt i ens hi trobem com a casa, mai millor dit, però desitgem sortir de tant en tant.

Tot i així penses que l'enyoraràs, que trobaràs a faltar les cares de sempre... però no és així, en la terrassa d'un bar de l'Estartit o Platja d'Aro, algú se t'acosta i et diu: —a tu et conec, no ets de Salt?— i l'altre diu tot rialler: —sí, soc de l'institut, o sóc de la Gassol, o del casal, o de Rialles...

És veritat, no em digueu que no heu trobat cap vilatà de Salt durant les vacances. I si no és així, és que potser heu anat a Egipte o a Moscú perquè si com la majoria heu remullat el cul per la Costa Brava n'haureu trobat, segur.

Jo, almenys, he trobat uns vint saltencs, dels quals sols coneixia un parell o tres. I és que en aquestes dates les botigues estan tancades i els col.legis desèrtics semblen velles esperances. La gent circula i es belluga sota la xafagor però la majoria sortim, per molts motius, i és que l'eslògan podria ser: «surt de vacances i coneixeràs Salt» o «FES UN SALT FORA».

PILAR SUBIRÓS

OPTICA TARRÚS, s.a

Jaume Tarrús i Galter

Llicenciat en Ciències Físiques Òptic Diplomata

Sta. Clara, 54
Dr. Ferran, 1

Tel. 21 37 50
Tel. 23 06 61

GRIONA
SALT

Descompte del 10% per a Jubilats

— socis del «Casal de Jubilats»

Durant el passat mes de març, els Serveis Econòmics de l'Ajuntament varen registrar trenta-sis (36) factures de diferents proveïdors de Salt. Pel que fa a l'ús de la llengua catalana, n'hem obtingut els següents resultats:

Factures en català: 23 (63%) - Factures en castellà: 13 (37%)

Tot i que hi ha hagut un petit increment respecte a l'any passat, creiem que és un percentatge molt baix, si tenim en compte, és clar, que l'ús normal d'una llengua vol dir utilitzar-la al 100% a tots els àmbits. Us recordem que ja fa temps que hi ha talonaris de rebuts, factures i albarans en català.

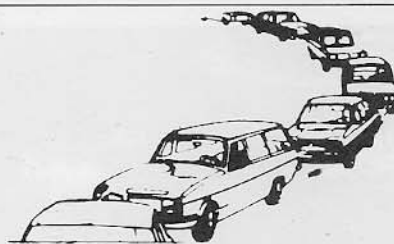
En el model que us oferim a continuació hi podríem afegir alguns conceptes, com per exemple el codi del client, el codi del producte, el descompte per pagament immediat, etc...

FACTURA NÚM.			
POBLACIÓ	DIA	MES	ANY
			19

Sr.	
Adreça	

QUANTITAT	CONCEPTE	PREU	TOTAL
	El servei de català us pot		
	ajudar en la redacció de		
	qualsevol tipus de document		
	administratiu o comercial.		
TRUQUEU AL 23 15 27			

NIF/DNI	NET
COMANDA NÚM	IVA %
ZONA	
	TOTAL

AUTO TALLER

F. FELIU

C/. Pere Coll Guitó, 22 - Tel. 23 19 73
SALT

Ctra. Nacional II (encreuament Caldes
Tel. 47 03 66 - CALDES DE MALAVELLA

La gran Venècia

Temps era temps que un grup de cargols, per celebrar la fi del batxillerat, varen decidir anar d'excursió a Itàlia, país molt conegut i visitat per milions d'estudiants.

El protagonista de la nostra història s'anomena Todi i com tots els altres companys-cargols estava molt content de ser a Itàlia. Havien visitat Roma, Florència, Pisa, Gènova i... aviat arribarien a la gran Venècia. Li havien explicat tantes coses boniques d'ella que tenia moltes ganes d'arribar-hi i visitar-la. El primer que varen fer a l'arribar fou visitar el «Palazzo Ducale», escoltant sempre l'explicació i les històries que els anava narrant el professor sobre cada una de les sales del Palau. Quan arribaren a la «Sala del Major Consell», en Todi decidí desconnectar-se de les explicacions que donava el «profe» i admirar tots els quadres que estaven a la paret de la immensa sala, es quedà ben encantat mirant un quadre que segons li havien dit pertanyia a Tintoretto i representava el Paradís. Quan baixà la vista per dir-li al seu gran amic les coses que el quadre li recordava, va poder veure que no hi havia ni el «profe» ni els companys, va poder comprovar també que tot i que era a la mateixa sala, el «decorat» havia canviat una mica, tot era molt estrany. Aleshores va veure entrar un

cargol de la seva mateixa edat, es feren molt bons amics. L'Andrea, que era el nom de l'altre cargolet, no li demanà cap explicació de com havia arribat fins al Palau, el vestí com corresponia a un amic del fill del Dux i li explicà que no coneixia gaires cargols de la seva edat, ja que no sortia gaire sovint de «Palazzo Ducale», i quan ho feia no l'hi deixaven estar o parlar amb gent que no fos de la confiança del Dux, ja que devien tenir por que fossin espies de no sé quin enemic del seu pare.

Aprofitant que el Dux no hi era, en Todi recorregué el palau amb el seu nou amic, visità Venècia en la seva esplendor, passejà amb la gòndola particular del Dux. Ah!, i no es perdé la Regata Històrica que consistia en una competi-

ció entre els millors bogadors de la ciutat. Fou un dia ple d'emocions, i quan arribà la nit tornaren cap al «Palazzo Ducale». Però ells no sabien que el Dux havia avançat la seva arribada alguns dies. Aquest, quan els veié començar a demanar explicacions i a cridar, estava molt enfurismat; sense que ningú digués res arribà a la conclusió que en Todi era un espia, i tot seguit se l'emportaren cap a la presó. L'Andrea prou que gemegà, però el seu pare no li féu cas.

Per anar a la presó havien de passar per un pont anomenat el pont dels sospirs; quan hi passaven, cloc! li havia caigut una pedra al cap i li estava sortint una banya. Però... es trobava de nou entre els seus companys i el «profe» seguia amb el seu rotllo. Aleshores,

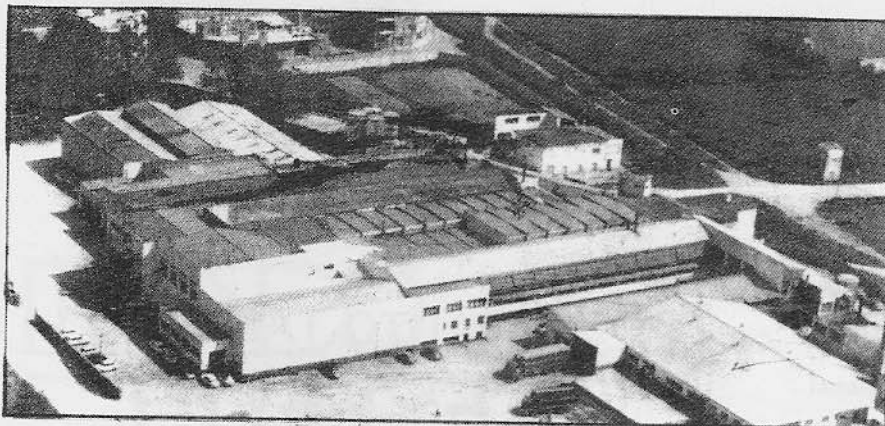
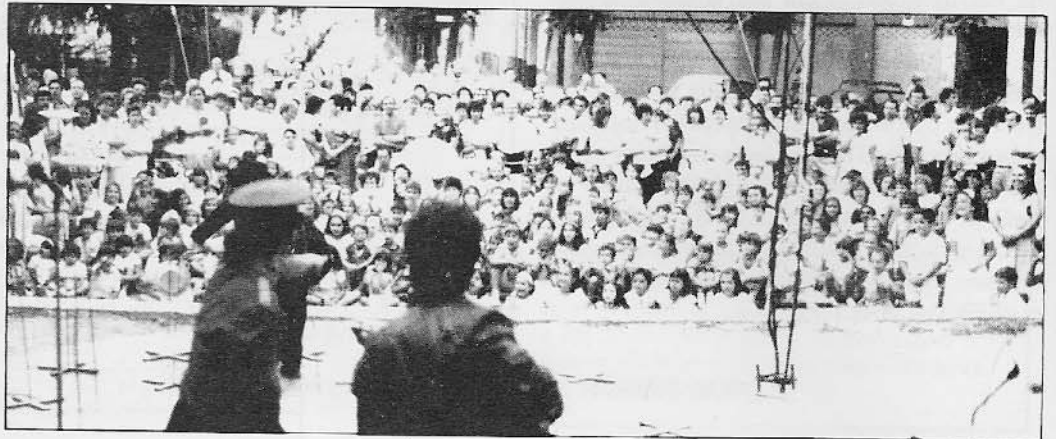
tot havia estat un somni? o... no?, ell preferia pensar que tot era realitat, ningú el creuria però quina importància tenia. Ell havia vist l'antiga Venècia.

ESPECTACLES

El dia 2 d'octubre La Capsa Màgica ens presentarà l'espectacle de màgia «Dos de Cors» a Can Panxut.

En el mateix mes i lloc, però el dia 23, tindrem teatre amb el grup La Fanfarra, l'obra es titula «Les Aventures d'en Malic».

EVA ESCUÍN i DILMÉ
M.ª MERCÈ SÀNCHEZ
(Fotografia: CARME CARBÓ)

**ESCORXADOR
GENERAL
FRIGORÍFIC**

Sala d'especejar

Frigorífics del Ter, S.A.

CARNS DE PORC I BOVI
Repartiment diari

Carrer Major, 419
Tel. 23 31 11
SALT

Dietari d'unes monitores de Casal

Qui més qui menys tots hem hagut de tractar amb un grup de persones de diferents caràcters. Per «encaixar» en aquest grup cal una bona connexió amb cadascun dels caràcters. Això no sempre és fàcil d'aconseguir i menys amb un grup de mainada. La gent gran, normalment, té força facilitat per congegniar amb algú altre o, si més no, fer-ho veure, però per als nens és més complicat.

Aquest estiu hem tingut la sort o la desgràcia, vés a saber, «d'enrolar-nos» en un casal d'estiu. L'experiència?. Pssè a estones. No, bé, dintre del que hi cap.

El joc comença amb la presentació dels nens, dels que seran Els Teus Nens. Segueix amb voler caure bé al «moni» (bitxo de dues potes, en vies d'extinció) i és en aquest punt quan «guipes» quins seran els que et faran «la pilota».

Els primers dies es succeeixen, en els casos més normals, amb força tranquil·litat. Els dos bàndols,

monis i nens, temptegen el terreny per conèixer els límits. Malauradament sempre hi ha el moment en què la confiança arriba al seu clímax. És el moment més idoni per practicar el xantatge. La nostra paraula màgica: «sense piscina». Quan creus que amb aquestes paraules els has tocat el punt feble, ells surten amb «torna'm els cèntims que val la piscina o me'n vaig a casa». T'hi poses una mica seriós i et demanen perdó. No cal amoïnar-s'hi, tot està arreglat. També hi ha moments reconfor-

tants, quan l'últim dia ens vengem mútuament de les males passades, ruixant-nos, tirant-nos a la piscina...

El cant dels adéus, petons i abraçades pel comiat, és en aquests instants que oblides totes les malifetes i intentes fer memòria de les bones estones com... com... com...

Alicia Vila i Torrent
Eva Escuin i Dilmé
(Fotografia: Susana Alsina)

**RELOTGERIA • JOIERIA
PLAQUES I TROFEUS**

Comas

C/. Major, 83
Tel. 23 47 70

SALT

**SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE**

MOBRA, S.A.

*Canals per a la construcció i lampisteria
Doblatge de xapes i talls*

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix
Tel. 23 53 17

Vida al Barri Vell

Al segle XVIII es va configurar la trama urbana d'aquest sector del nostre Poble que nomenem Barri Vell, per distingir-lo dels nous barris que, sobretot a la banda sud del Carrer Major, han crescut a partir dels anys cinquanta.

La majoria de les cases del Barri Vell eren habitades per pagesos, i en la tipologia d'aquestes construccions es veu clarament el destí agrícola pel qual foren concebudes.

L'envelliment de la població pagesa i la manca de continuïtat en aquest d'una bona part, o millor dit, de la majoria de les cases d'aquest Barri, en què els joves han deixat la terra, podia haver portat la destrucció d'aquests carrers per transformar-los en avingudes ben adreçades i amb blocs de pisos ben alts.

No us penséssiu pas que això és una utopia. Ja hi havia el projecte d'eixamplar el Carrer Llarg, per la qual cosa s'havien d'enderrocar les façanes d'un costat del carrer i fer reculada quan algú demanés permís per modificar o consolidar alguna de les cases. Per sort aquest pla no es va portar a terme. Només el carrer de la Baixada va tenir la desgràcia que hi hagués un hort per edificar i d'aquest fet n'ha quedat constància.

Rehabilitar les edificacions del Barri Vell, sense que perdi la personalitat que li és pròpia, és el repte d'avui.

Darrerament hem pogut veure com es restauraven façanes tan característiques com la de Can Torres del Carrer Llarg, o al costat de Cal Mut al Carrer de la Processó i moltes més que, amb la supervisió dels Serveis Tècnics del nostre Ajuntament i bons mestres d'obra, s'ha aconseguit una rehabilitació molt digna i acurada.

El Barri Vell, a més de conservar els seus trets més característics, cal que sigui habitable. Per aquesta raó parlem de rehabilitar-lo, perquè tingui vida sense perdre aquell regust de Poble Vell que encara avui en passejar-hi ens arriba.

enguany, per la Festa Major, la gent del Barri han sopat en el seu carrer. A Cal Cavaller Ric han parat la fresca, com sempre, molts vespres d'aquest llarg estiu. Com en tantes altres llindes antigues, afuades pel pas dels carros, s'hi han reunit els veïns i l'han fet petar.

He passat pel davant de la finestra i he dit bona nit a la Lolita. Sé que ella és allí fruïnt d'aquesta vida del Barri Vell.

Tenim carrers allargassats i amb giragonses inútils que han desafiat el temps i s'han rigut dels «urbanistes» que volien un Poble rectilini i proporcionat. Tenim homes i dones que viuen en aquests carrers i volen donar vida a aquest Barri Vell. Això és fabulós i poques vegades ens adonem del que significa.

Si per una maltempada aquest Barri desaparegués tot d'una amb la seva gent, jo no voldria viure en aquest Poble que hauria perdut per a mi tot el seu encant.

Després...

Estem entrant a l'època del «després». Després de les vacances. Després de l'estiu. Després de...

El mes de setembre, com diuen els francesos, és la «ren-trée». El tornar a començar. El refer allò que l'estiu, amb totes les seves conseqüències, ens ha fet deixar pendent per després.

El que passa, moltes vegades, és que amb aquest després, moltes coses es perden pel camí. S'ha deixat de fer o s'ha oblidat. O, també, ara no és el moment, és massa tard i ja és fora de lloc.

Després de l'estiu, després de les vacances, tornem tots - alguns - al nostre lloc. La nostra revista, les nostres autoritats, els mestres i els alumnes, les empreses i els treballadors...

A partir d'ara, després d'aquest temps que tot s'atura, la nostra comunitat tornarà a caminar. Amb les seves virtuts i amb els seus defectes. La imatge d'un poble en marxa tornarà a estar en dansa.

Que aquest tornar a començar sigui profitós per a tot-hom. Que com sempre, sapi-guem donar la imatge de ganes de fer coses. Coses com, per exemple, acabar la plaça Guifré el Pelós. La plaça on el pintor Roca del Pech Costa hi va pintar el mural.

És costum de la casa, en aquest secció de «L'altra imatge», fer invitació a un escriptor de les nostres comarques perquè ens faci una narració curta o un conte inèdit. Fins ara hi han passat escriptors com Miquel Fananàs, Dolors Garcia, Josep M.ª Fonalleras, M.ª Mercè Roca, Miquel Pairoli, Sílvia Manzana, Jordi Arbonès (Nif), Eva Vázquez i en Jordi soler. Avui, hem invitat i al mateix temps ofert un material que pot tenir futur. Són els guanyadors del concurs literari organitzat pels mateixos alumnes del Col·legi Les Dominiques de Salt.

Fou una comissió d'alumnes de 5.^è curs qui s'encarregà de tota l'organització: confeccionar-ne les bases, nomenar el Jurat, per públic el veredict i lliurar-en els premis.

El Jurat format per l'alcalde, Salvador Sunyer, una representació de l'associació de pares d'alumnes de l'escola, una representació de mestres i una altra d'alumnes i la directora del Centre, ho van tenir força difícil.

Un dels requisits de les bases era que les obres havien d'ésser presentades amb pseudònim. Els alumnes de 1.er, 2n, i 3.er havien de presentar rodolins, i els de 4rt. i 5.^è curs d'E.G.B. un conte.

Les il·lustracions que acompanyen le sobres són del jove artista saltenc Joan Mateu

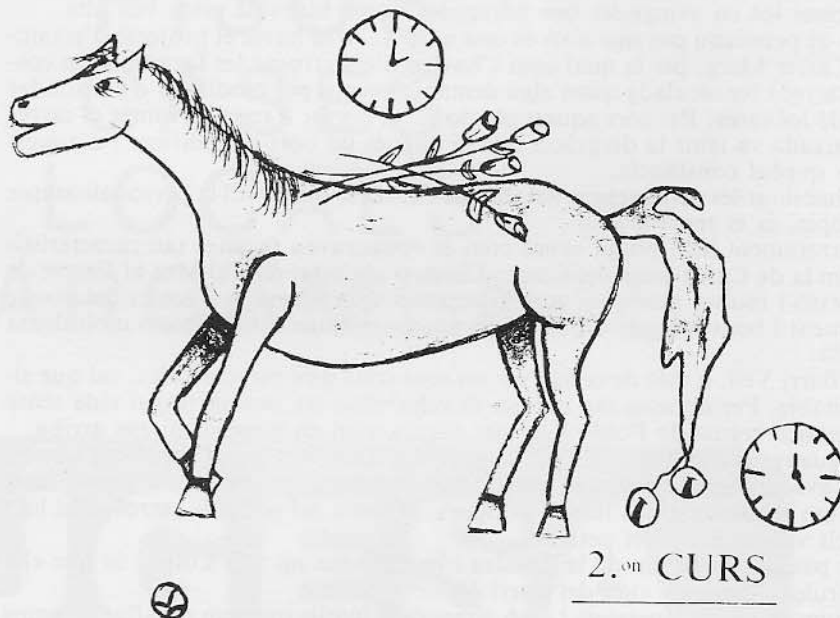
1.er CURS

Pseudònim: CASA

«A les sis el cavall gris.

A les cinc l'esquellerinc.

A les dos un ram de flors.»

2.^{on} CURS

Pseudònim: SPIDERMAN

«L'Enriqueta juga a la raqueta.

La Cristina no és una ballarina.

El matí, el meu cosí vol sortir.

Pel Festival tocarem el timbal.

L'oreneta surt de la caseta.»

3.er CURS

Pseudònim: DOFÍ BLANC

LES SET FILLES DEL REI

Hi havia una vegada un Rei que tenia set filles. Un dia, el Rei va reunir les seves filles i els hi va dir «Escolteu-me, filles meves, el vostre pare està malalt, m'agradaria que em cuidéssiu».

Un dia, una de les filles, de la pena, es desmaià. Quan ho van anunciar al Rei, no sabeu pas el disgust que va passar. Si no el curven amb un remei que els metges saben, el pobre Rei es moriria. La més gran, que es deia Meritxell, va dir: «Pare, jo l'aniré a buscar aquest remei, però, com se'n diu?».

— Aquest és el problema, ho hem mirat a tots els llibres que tenim i no l'hem trobat -li contestà el pare.

El Rei ja es veia ben mort, i al cel! Fins que un dia passà pel palau un home que portava una magnífica herba verda, grossa i lluenta.

Els metges de la Cort Reial li preguntaren: «D'on heu tret aquesta herba verda, tan grossa i lluenta».

«Veureu -va dir el pobre home. Tinc la meua dona molt malalta, i tot llegint un llibre, vaig veure HERBA QUE HO CURA TOT».

Els metges li demanaren si els en hi

podria donar una mica, d'aquella herba, per curar el Rei. El pobre home els hi va donar i el Rei es va curar.

I l'alegria de les set filles del Rei, la Maritxell, Rosa, Remei, Marta, Esther, Mireia i Irene, la més petita, va arribar. I vet aquí un gos, i vet aquí un gat, aquest conte s'ha acabat!

4.^{art} CURS

Pseudònim: SUPERMAN

LA PLATJA

L'Estiu, és una estació de molta calor, la més calurosa de totes quatre. Per tothom, és la més pesada de totes, perquè fa molta calor, i el sol brilla més... Que tothom va amb màniga curta i molta gent se'n va a la piscina o a la platja, i, a fer altres coses. Quan se'n van a la platja, se n'hi van a banyar-se o a prendre el sol. Mentre els pares prenen el sol, els nens es banyen, fan castells de sorra i també juguen a pilota, per l'aigua o per la sorra, també hi ha gent que practica SURF, la majoria d'ells són joves

Sabeu perquè el practiquen més els joves que els grans? - Doncs perquè els joves tenen més força que els grans i són més àgils. També n'hi han que corren amunt i avall fent «footing» per aprimar-se, també n'hi ha que vénen gelats. L'aigua de la platja està neta i freda. Hi ha molta gent que està a la platja i banyant-se. Fa tanta calor que quasi tothom hi va. Els estrangers hi van més perquè són molt blancs i es volen posar morens. Que bonica és la platja.

5.^è CURS

Pseudònim: ESQUIROL

ELS MEUS ANIMALS

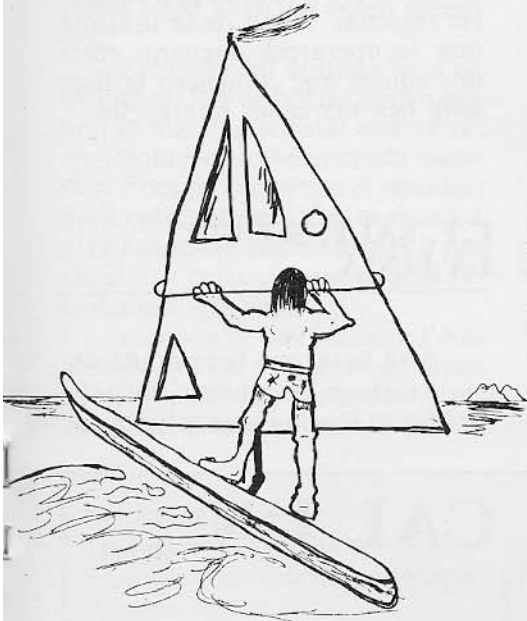
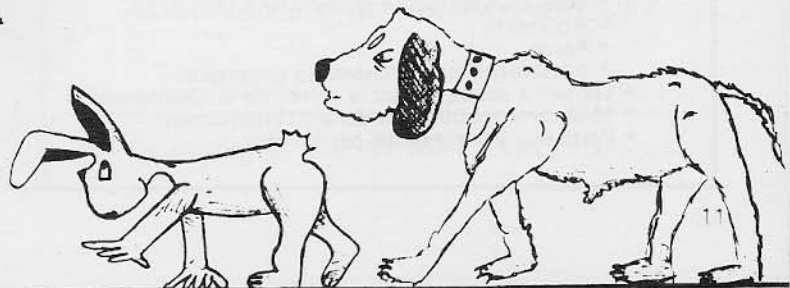
Us explicaré com són els meus animals, què mengen...

Començarem pel meu gos, en TIBIS, és un gos petaner, també us diré que és un gos d'aquells que no creixen, té un pèl llarg, i fi. Ara fa un temps que li ha sortit un mal a sobre del caparró, però vam anar al veterinari i ja se li cura. De vegades és una mica llepafils però s'ho sol menjar tot. Té 4 o 5 anys i ja no és tan juganer, però em diverteix fer-lo empiapar. El meu periquito, ja fa un parell d'anys que el tinc. Menja una grana especial i sempre crida. És solter perquè el gat de cal veï se li va menjar la «novia», maleït gat!

El tercer i últim dels meus animals,

és el meu estimat conill porquí, fa molt poc que el tinc, potser ni una setmana. És diu CUCA. Menja totes les porqueries que hi pugui haver. M'ho passo pipa jugant-hi, és tan mono! El meu gos ja no li té gelos i són força amics.

Aquests tres animals els tenim com tres més a la família i els estimem molt.

DERBI (II)

En el número 76 d'aquesta mateixa revista i sota el títol de Derbi, feia un petit repàs a coses importants que ara amb la nova temporada es poden recuperar.

Parlava d'una rivalitat entre veïns, d'unes apostes, d'un Martini i uns calamars, d'una setmana de tràngol o glòria, d'uns avis que ja no ho recorden i de moltes coses més. No parlava, però, d'un camp de futbol que se'n va en orris i d'un altre que és a les fosques. Ara potser cal parlar-ne. I cal fer-ho, perquè el ja pràcticament finit camp de futbol de l'U.E. Coma Cros, pot desaparèixer en una temporada important. Amb ell marxaran records, dies de bon i dolent futbol, il·lusions i desenganys de molts jugadors i anècdotes vàries.

Ara, quan la gent surti de missa d'onze ja no es podrà quedar a fer el badoc i a veure el partit de franc des de l'entrada a l'església. Perquè el camp no hi serà. Els avis, que són els primers d'arribar cada diumenge per agafar els seients de sol, hauran de fer quatre passes més fins arribar al camp; i els vailets, que, com jo en el meu dia, comencin a donar-li cops de peus a la pilota, en el nou camp, hauran perdut l'encís del bot irregular de l'esfèrica, amb tant de matoll.

Tot això passarà en aquesta temporada. La del retrobat derbi, amb la qual cosa se m'acudeixen dues coses. La primera, que seria bo i significatiu jubilar la bombonera amb un partit oficial de la màxima, cosa que sembla prou difícil mirant el calendari i el termini d'acabament del nou camp.

La segona seria fer un partit amb gran part d'aquells jugadors que s'han iniciat, creat i desenvolupat com a esportistes en el vetust camp de la fàbrica. Seria bonic veure un combinat de jugadors d'ara amb els d'abans, enfrontats amb un rival que podria ben bé ser el C.F. Salt amb la mateixa simbiosis.

Seria una altra mena de derbi, que vindria a arrodonir una mica el retrobament de la rivalitat entre els dos clubs, que serviria per jubilar un camp que passarà a ser escola i que podria acabar amb costellada.

Us imagineu quin ambient???

PAPI

VEÏNAT

En el penúltim número d'aquesta mateixa revista, el tema tractat des dels Esports de Farga era el món del futbol. El futbol saltenc, on es feia referència al retorn de categoria per part del C.F. Salt.

En aquest número tornarem a parlar de futbol. Deixarem els èxits de la temporada anterior i parlarem de la nova temporada futbolera, que sobretot a Primera Regional i a nivell saltenc, serà, o promet ser, prou sucosa.

El Salt encara jugava en el seu camp vell, on avui hi ha el mercat, quan es va jugar el darrer derbi entre saltencs i Coma Cros a categoria regional. Partit de la màxima que recuperarem enguany entre dos equips que comencen la lliga amb ben marcades diferències.

C.F. SALT, SEGUIR LA LÍNIA

Serà la segona temporada de quasi tothom en aquesta entitat. De Miquel Pardo i la seva junta di-

A LA SEVA SALUT LI CAL UN BON SERVEI

La nostra pòlissa d'assistència dona una àmplia cobertura de serveis, dels quals destaquem:

- Lliure elecció d'especialistes dintre el nostre ampli quadre de metges.
- Mitjans de diagnòstic com anàlisis, radiografies, ecografies, electroencefalogrames, endoscòpies, etc...
- SCANNER
- Habitació individual amb bany en els internaments per:
 - Intervencions quirúrgiques
 - Accidents
 - Parts
 - tractament mèdic (casos no quirúrgics)
- Llit per a acompanyant a càrrec de la Companyia
- Medicaments utilitzats durant l'internament
- Parts en clínica assistits per tocòleg.

- Assistència a TOT ESPANYA (capitals de província) en cas d'urgència per desplaçament temporal, (viatges, vacances, etc...)

PER A MÉS INFORMACIÓ, estem a la seva disposició a:
LA CATALÒNIA ASSEGURADORA, S.A.

Joan Maragall, 22 - Tel. 20 33 31 GIRONA
Antoni Llopis, 10 - Tel. 26 63 40 OLOT
C/. Sant Pau, 12 - Tel. 50 40 92 FIGUERES

I SALT

rectiva al davant de l'entitat; d'Enric Bonadona a la banqueta del primer equip i, llevat de Joan Calvo, de la resta de jugadors que van assolir l'ascens en la campanya anterior i que enguany volen repetir èxit.

Evidentment aquesta línia de seguiment, ha de portar com a mínim la mateixa serietat que va tenir l'equip en la temporada anterior. Pocs problemes en el vestidor, molt entrenament i alguns retocs a nivell esportiu poden tornar a posar el Salt entre els primers de la retrobada categoria.

Hortelano, que jugava a l'Anglès, Moya un porter de qualitats excepcionals, que darrerament jugava de davanter centre en un

equip de 3.ª Regional, i Hidalgo fitxat al Celrà, han estat els tres fitxatges més importants de cara a la nova lliga, atès que Novas, Puigdemont i Lluís que també havien iniciat la temporada amb l'equip, l'han abandonat per diferents raons.

Sembla clar, doncs, que l'objectiu de treballar un any més en la mateixa línia és la fita marcada per l'entitat saltenca.

U.E. COMA CROS, OPERACIÓ NETEJA

Ben diferent és el cas de l'equip del Veïnat que enguany ha fet una renovació important de jugadors de cara a la nova lliga. Noms arrelats a l'entitat de «Can Betes», com Serrano, Romagós, Güell, Jesús Gómez, Vázquez, Feliu i Asenjo, han deixat l'equip donant pas a un altre bon nombre de jugadors fitxats de diverses procedències, que tindran l'objectiu, de la mà del nou entrenador Andreu

Muñoz, en el Bàscara la temporada passada, d'assentar definitivament els tèxtils en la categoria.

Però si a nivell esportiu hi ha canvis, també hi són a nivell directiu, i ara els destins de l'entitat seran regits per una nova Junta Directiva, encapçalada per l'anterior vice-president Pere Mas.

Una altra de les coses a destacar aquesta temporada és el possible canvi de terreny de joc. Com ja és sabut, en l'actual camp, anomenat per alguns com la bombonera, s'hi ha de construir una escola i, per tant, els equips tèxtils hauran de jugar en el nou camp de les Guixeres, construït a l'altre costat del canal, a la part Oest de la fàbrica. Els més optimistes veuen el canvi fet a mitja temporada, mentre d'altres, no tan confiats, deixen un temps més llarg que podria arribar fins i tot a finals de la lliga.

Mentrestant, i passi el que passi al Veïnat, els de l'altra punta de poble podran seguir amb el seu rosari de ciris als Sants més devots per intentar que aquest sigui l'any en què es posi, ja, la tan esperada llum al camp municipal.

J.G.

Fàbrica de miralls
Col·locació i instal·lació
Especialitat en vidrieres artístiques
Finestres de Celosia
Mampares per a Bany

SOLAR S.A.

DISTRIBUIDOR

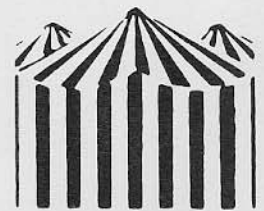
VENTILAR, S

VENTILAR, S

VENTILAR, S

C/. Joan Maragall, s/n. (Zona Esportiva)
Telèfon 23 58 11 - SALT

**Emili
Crous**

ENVELATS

LLOGUER DE CADIRES • ENVELATS
ADORNAMENTS • PISTA PARQUET

Sant Jaume, 18 - Tel. 24 16 47 - SALT (Girona)

Associació de Veïns

Aquesta vegada hem decidit escriure unes ratlles per fer-vos saber com està la situació a Salt, a través de les Associacions de Veïns.

L'Associació de Veïns del Barri Vell va néixer el 9 de juny de 1987. És, per tant, una associació força jove, però està en plena activitat i té molts projectes. La seva presidenta és la Maria Josep Rodríguez Llach, més coneguda per la «Pepa».

— **Amb quin motiu es va crear?**

— *Amb l'esperit de defensa del consumidor, perquè considerem que d'alguna manera ens hem de defensar. No se'ns té en compte cap interès, cap aspiració. Es fan una sèrie de coses que si t'agraden bé i si no també. «Yo pago mis impuestos» que diuen els americans i això vol dir que tenen uns drets. Aquí paguem, però.... Diuen que s'han gastat 53 milions en el barri vell, però la gent no veu on. Aquí només et toca pagar i callar. Ells distribueixen els diners com volen i no saps on van a parar.*

— **De qui va sorgir la idea de fer l'associació?**

— *Meva. Es fa fer una reunió al Casal de Jubilats, que va ser un èxit unànim. Estava ple. Després, com que la idea va sortir de mi, em van dir que fos la presidenta i que ho tirés endavant. Aquest any ja portem tres assemblees, tot i que els estatuts diuen que amb una ja n'hi ha prou.*

— **Quins són els principals problemes que teniu?**

— *No en tenim de problemes. Nosaltres el que intentem és revitalitzar una*

mica aquest barri. Donar-li una qualitat de vida que no tenim. Hi ha una infraestructura dels temps de la república, les voreres són intransitables, no tenim clavegueres, no ens hi veiem al vespre... Intentem potenciar el barri, fer-lo més agradable. Si hi hagués més col.laboració, possiblement tindriem un poble que faria goig.

— **Quins càrrecs hi ha a l'associació i com funciona?**

— *Tenim president, sots-president, secretari, tresorer i vocals, en fi tot el que marca la llei. Ens hem repartit per zones, que més o menys coincideixen per allà on vivim cadascú. D'aquesta manera podem tenir-ho tot més controlat.*

— **Teniu alguna mena de contacte amb altres associacions o amb l'Ajuntament?** — *Ens hem trobat alguna vegada amb els de Can Mericana Seca i prou, però els seus problemes són ben diferents als nostres. Amb l'Ajuntament, evidentment. Fins i tot hi ha una mena de «cachondeig», ja que sempre em toca anar a parlar amb en Cabezas, que sembla que és el regidor de tot. L'Associació ha demanat a l'Ajuntament que tots els acords que poguessin atènyer al Barri Vell se'ns notifiquin, però no ho han fet mai. Només una vegada i era per comunicar-nos que volien fer fill predilecte de la Vila en Pau Masó. I ara, aquest any, per l'enllumenat de Nadal.*

del Barri Vell

— Esteu ben atesos?

— No, no sé com explicar-ho. És com si el poble fos d'ells i nosaltres una espècie de llogaters que només tenim obligacions, però que no tenim cap dret. És una sensació d'impotència. Ens ho han dit ben clar. Ells han guanyat les eleccions i fan la seva, agradi o no agradi.

— Quins carrers compren?

— Mira, pràcticament és l'antic Salt. El que passa és que anava de can Tona a Can Pixera. El Barri Vell agafa de l'autopista fins als pisos de l'Eugesa, pel costat del riu.

— Penseu recuperar alguna festa que hi havia abans?

— No, perquè de les que hi havia aquí a Salt no sabem quines recuperar. Les que tenien més acollida ja fa molt que se celebren. Ara el que intentem fer són altres activitats, però que depenen dels calerons que hi hagi i de la predisposició. És un problema de diners.

— L'Associació té res a veure amb les festes que es fan al Barri Vell?

— No, es procura que cada carrer prengui consciència de carrer. Cadascú ha de començar per casa seva. Si s'adornen els carrers per la Festa Major, cadascú s'ha d'ocupar del seu tros. L'Associació no se'n pot fer càrrec, perquè hi estariem tres mesos i treballant com xinos. És una manera de fer participar la gent a viure el poble, el barri. Tothom ha de fer alguna cosa per ell mateix. El fet és que cada vegada hi ha més conscienciació i més participació.

— Rebeu moltes queixes de la gent?

— Sí, la gent durant 40 anys, sobretot gent gran, estaven acostumats a callar i passar despercebuts. Els fa molta por, vindran aquí i et diran el que vulguis, però quan és l'hora de donar la cara no gosen.

— Quines són les principals queixes que rebeu?

— Són les principals que tenim els veïns: les clavegueres, l'enllumenat, la plaça de l'església, que està molt morta i gairebé no s'hi pot caminar, les lloses de les voreres estan fetes malbé, faltan pipicans, els sorolls incontrolats dels vehicles, l'aigua potable, el rellotge. No, si de queixes n'hi ha per donar i per vendre.

— Hi ha conflictes entre veïns?

— No, la veritat és que som gent que hem viscut tota la vida al poble i ens coneixem. Hi ha bona convivència entre nosaltres. La gent és molt pacífica i tranquil·la.

— El càrrec de presidenta és carregós?

— Home, això és com tot. Si hi estàs mentalitzada i lluites per una cosa que vols, doncs, no. És com anar a treballar. Ningú ho diria, però si fas una feina que mitjanament t'agrada hi disfrutes. És una cosa en què jo crec, per això vaig insistir a fer aquesta associació. Crec que com a mínim s'ha d'alçar la veu. La meua opinió és que falta identitat. Ens hem de conscienciar que som un poble. I dic som un poble perquè Salt, per mi, és el Barri Vell. Tota la resta també ho és, però és un afegit. Si perdem la identitat, sobretot la del Barri Vell, no tenim Salt.

EVA ESCUÍN
ALÍCIA VILA

TURIS-AUTO SA.

CONCESIONARIO

LANCIA

Carretera Barcelona, 16

Tel. 21 57 12

17001 GIRONA

Servei Oficial
Post-venda i
Recanvis :

Carretera Girona - Anglès
Apartat de Correus núm. 2
17190 SALT - GIRONA

GARATGE INTERNACIONAL
ROBERT VIDAL, SA.

SANT CUGAT, PATRÓ EL DIA 25 O 27

Aquest tema se m'ha acudit arran d'una carta a un diari local, tramesa a mitjans del passat agost pel Sr. Enric Guasch, en la qual es lamenta que enguany la FESTA MAJOR s'hagi celebrat entre els dies **22 i 26** de juliol, i en canvi no s'hi hagi inclòs el **dia 27**, precisament el dia de la **Festivitat de Sant Cugat**, patró de la vila.

El Sr. Guasch atribuïa la manca de festivitat del dia 27 al Consistori Municipal, ja que la seva no previsió en incloure-la com a festa local, condicionava directament els qui organitzen la Festa Major (Comissió de Festes), perquè la Comissió en gran part s'ha d'adaptar a les festes locals establertes per l'Ajuntament.

Total, que enguany el dia 27 no ha estat pas dins els dies de la Festa Major.

Evidentment, el més xocant per a mi era que el dia 27 de juliol fos la diada de Sant Cugat. Sempre havia cregut, fins ara, que celebràvem la festa del patró de la vila el **25** de juliol i que aquesta també era la diada tradicional que l'Església commemorava.

El tema no deixa de ser curiós perquè molts recordaran que quan abans a Salt només hi havia una parròquia, la Festa gran era precisament el dia 25, festivitat que arreu de l'Estat espanyol s'escau per Sant Jaume.

Aquesta coincidència entre el dia 25, que tradicionalment coincidia Sant Cugat (patró de la Vila) i Sant Jaume, fou sembla ser una de les raons per les quals el bisbat, en crear la nova parròquia del Veïnat (mitjans dels 60), hi posés el nom de parròquia Sant Jaume, per evitar una diversitat de festes entre Salt i el Veïnat.

Algunes persones molt arrelades del Veïnat creien que per la tradició del barri la nova parròquia s'hauria d'haver anomenat precisament parròquia de Sant Antoni, la festa en honor del qual en el barri és molt antiga.

El bisbe en aquells moments no ho va creure prudent, ja que la rivalitat entre Salt i el Veïnat era llavors molt accentuada i per evitar enfrontaments, a la nova parròquia se li va posar el nom actual: Sant Jaume.

Així es volia potenciar el dia 25 de juliol com una festa d'unió i germanor saltenca, viscuda per tot el poble.

Doncs bé per assegurar-me de quin dia de l'any s'escau la festivitat de Sant Cugat decideixo, per una banda, consultar el calendari i, per l'altra, els programes de la Festa Major de fa més de 30 a 35 anys.

Miro un calendari que tinc penjat a la cuina de casa, precisament és «Serra d'Or» i efectivament enguany posa: dia 25 de juliol: Sant Jaume/dia 26 de juliol: St. Joaquim i Santa Anna/dia 27 de juliol: Sant Cugat.

En el calendari d'enguany Sant Cugat s'escau el 27 de Juliol

Això em deixa desconcertat. Des de quan l'Església celebra la festivitat de Sant Cugat el dia 27-J?

Per assegurar-me'n consulto en un altre calendari (aquest d'una caixa d'estalvis...) i també posa exactament el mateix. Consulto en un altre santoral i també el dia 27 hi figura la festa de Sant Cugat.

En el full parroquial de la setmana abans de la Festa, per una banda, diu que el dia 27-J és Sant Cugat... per l'altra, en els actes de la parròquia pel que fa a la Festa Major anuncia que el «**dilluns dia 25 de juliol a les 11 del matí, se celebrarà Missa en honor a Sant Cugat**, a l'església parroquial, i a les 12 del migdia, se celebrarà missa solemne a la parròquia del veïnat en honor de Sant Jaume».

Així m'he informat que es va fer i que la participació a ambdós actes fou gran.

O sigui que enguany la parròquia de Salt ha celebrat Sant Cugat precisament com sempre: el dia 25.

Tot això em porta a fullejar alguns programes de la Festa Major dels anys després de la guerra. M'interessa saber el contingut dels actes de la Festa, i especialment els del

REMOTO
CENTRE RECANVIS MOTO

VENDA RECANVIS - TALLER REPARACIÓ

Ramon y Cajal, 4
Telèfon 24 00 61
SALT

IMPORTADOR PER A ESPANYA

ariete

polini MOTOR

ACERBIS
PLASTICA ITALIA

MALOSSI

UTM
INTERNATIONAL

CHIARAVALLI
LA CORONA DEI CAMPIONI

SURFLEX
PER FRENO
PER FRIZIONI

DE LA VILA, DE JULIOL?

dia 25 de juliol. Consulto els programes dels anys 1951, 1952, 1953, 1954, 1955 i 1956. Crec que comprenen uns anys significatius i una regularitat pel que fa a l'època i al pensament.

En tots els programes la durada de la Festa és del dia 24 al dia 27 inclòs. En el de l'any 1952, el dia 28 també és festa.

En llegir, però, els actes —«Cívico-religiosos» d'aquell temps, en el programa de la Festa hi diu el següent:

Dia 25 de Julio: A las 11, Oficio Solemne en honor a San Cucufate con acompañamiento de orquesta (Selvatana, Montgrins, La Principal de la Bisbal, segons els anys...) con asistencia de las dignísimas Autoridades Locales y Jerarquías del Movimiento».

En canvi en el dia 27 hi sol posar: A las 10'30, Missa de Réquiem en la iglesia parroquial con asistencia de las Autoridades y Jerarquías Locales, y seguidamente acto de homenaje a los Caídos por Dios y por la Patria en el cementerio de esta villa...»

O sigui que tradicionalment a Salt la missa en honor de Sant Cugat es feia sempre el dia 25. A més era Ofici Solemne presidit per les autoritats.

Dins el contingut dels programes de Festa dels anys ressenyats n'extrec dos textos relacionats amb el tema present:

Així, en el de l'any 1954, en l'encapçalament, hi ha un escrit sobre la vida de Sant Cugat i hi diu textualment...

«Castro-Octaviano a dos leguas de Barcelona hacia Tarrasa, fue testigo de su martirio (es refiere a Sant Cugat...), ocurrido un 25 de julio de principios del siglo IV.

El programa de l'any 1956 conté una entrevista i escrit molt ampli amb el títol: «Una reliquia de Sant Cucufate para nuestra parroquia».

En l'escrit es fa una entrevista amb Mn. Sebastià Puig, aleshores rector i entre altres coses se cita el text següent:

«Ordeno que Cucufate sea degollado en el día de hoy, por resistente a ofrecer culto a nuestros ídolos y por rebelde a nuestros emperadores. Yo, Rufino, Precónsul de Diocleciano-Emperador.

...«Y ejecutóse la inicua sentencia a dos leguas de Barcelona, en un lugar denominado Castro-Octaviano, camino de Tarrasa, en el día 25 de julio de principios del siglo IV».

L'ampli escrit sobre Sant Cugat està signat per E. Guasch, el juliol de 1956.

La tradició ens diu que a Salt la Festa de Sant Cugat sempre s'ha celebrat el dia 25 i així ho assenyalava el calendari/santoral de l'Església.

Si ara, sense saber-ne els motius, s'ha canviat de data passant al dia 27, cal dir que és un fet ben nou i del qual molt pocs saltencs n'estàvem informats.

Aquest fet pot portar a nivell col·lectiu un qüestionament sobre quina ha de ser a partir d'ara la data gran de la Festa. O potser no? Ja ho veurem!

L'Ajuntament, quin dia ha de declarar festa local? Per Sant Jaume, per Sant Cugat o les dues?

Cal tenir en compte que Salt per l'esment la festa és un cas excepcional. Per Sant Jaume, aquests darrers anys, s'havia arribat a un acord amb l'Ajuntament de Girona per declarar a ambdues poblacions festa local, a canvi de Sant Narcís. Cal tenir molt en compte les relacions —molt fondes— econòmico-socials entre Salt i Girona.

Si es declaren festes locals el 25 i el 27 de juliol. Sant Narcís no serà festa a Salt?

Per altra banda el 25 de juliol, sens dubte, és el dia més arrelat com a data de Festa Major. S'ha vingut fent durant molts i molts anys. Pràcticament sempre.

Tanmateix, ara, el dia 25 a Catalunya ja no és festa com abans. La Generalitat aquests darrers anys la contempla al calendari com a dia feiner. En canvi és festa a la resta de l'Estat espanyol.

S'ha dit que calia que fóssim fidels a les tradicions. Ara bé, qui precisament trenca en aquest cas la tradició és la pròpia Església, canviant una data ben arrelada en aquest cas a Salt.

Si ara Sant Cugat no és el dia 25 sinó el 27 de juliol, a qui hem de ser fidels, a la tradició de la Festa o al nou santoral de l'Església?

Em sembla que amb aquest canvi de dates s'ha creat un problema fins ara inexistent. La diada de la Festa Major fins avui a Salt l'hem sabut resoldre bé i sense complicacions.

MARTÍ FITA

Venda i reparació de bicicletes
velomotors i motos

MOTOS
CATALUNYA

PERE TEIXIDOR

MONTESA
PEUGEOT
VESPINO
DUCSON
HONDA
DUCATI
VESPA
DERBI
PUCH

C/. Major, 307
Telèfon 23 93 67

SALT

Enhorabona, Club Petanca Salt!

Encara que les inclemències del temps, vent (Banyoles), pluja (Olot) i calor (Caldes) jugaren de vegades un paper principal en les competicions de Petanca realitzades durant aquest primer semestre de 1988, no van ser causa ni motiu suficient perquè les tripletes del C.P. Salt fossin puntualment als seus compromisos, aconseguint la majoria de vegades quedar en primers llocs, tant en categories Sèniors, Dames i Infantils.

Al finalitzar els Campionats Provincials de Tripletes, organitzat per la Federació Territorial Gironina, amb una duració aproximada de vuit setmanes, on la tripleta de 1.ª Categoria Sèniors (Paco González - Pep Quintana - Pep Hidalgo) aconseguí el segon lloc i primer lloc de Selecció Provincial, i les Dames (Maria Peruga - Dolors Gamundi - Judit Anglada) obtingueren per dues vegades consecutives el primer lloc, s'han desenvolupat els diferents concursos programats en el Calendari Oficial de la Federació Catalana de Petanca, a nivell provincial, nacional i internacional.

Seria, doncs, injust que oblidéssim aquelles tripletes que a partir del dia 1 de maig, on varen assistir per primera vegada aquesta temporada a Figueres, en diumenges quasi continus, han obtingut premis constants, deixant el Club Petanca Salt sempre ben classificat i respectat al mateix temps. Resumint estadísticament:

Dia 1 de Maig del 1988:

«CONCURS INTERNACIONAL DE PETANCA». C.N. FIGUERES.

Dames: Segon lloc (Magda Vila, Antònia Curt i Anna Serra).
Quart lloc (Catalina Serra, M.ª Àngels Burch i Pepita Cobos).

Dia 8 de Maig del 1988:

«10 HORES DE PETANCA OLOT»

Sèniors: Primer lloc per la tripleta (Narcís Ros, Manel Granda i Manel Ros).

Mancaren cinc punts perquè el Club no s'endugués el Gran Trofeu. Hem de lamentar l'absència de diverses tripletes, que podien haver concursat en aquesta competició.

Dia 15 de Maig del 1988:

«CONCURS PROVINCIAL CASSÀ DE LA SELVA».

Sèniors-General: Quart lloc (Antoni Ca-

sas, Angel Fernández i Antoni Duran).
Dames: Primer lloc, per la tripleta (Magda Vila, Antònia Curt i Consol Arbusà).

Segon lloc: tripleta (Maria Pergua, Dolors Gamundi i Judit Anglada).

Dia 22 de Maig del 1988:

DIA DEL CLUB «TROFEU EUGESA» C.P. SALT

Sèniors-General: Primer lloc (Paco González, Pep Quintana, Pep Hidalgo).
Dames: Tercer lloc, tripleta (Maria Peruga, Dolors Gamundi i Judit Anglada).

Dia 5 de juny del 1988

CONCURS PROVINCIAL HERMANOS SABAT

Sèniors-General: Primer lloc (Julià Gómez, Joan Torres i Josep Llovet).
Dames: Primer lloc, tripleta (Magda Vila, Antonia Curt i Anna Serra)
Segon lloc, tripleta (Carmen Muñoz, Maria González i Juanita Arriba).
Quart lloc, tripleta (Catalina Serra, M.ª Àngels Burch i Consol Arbusà).

Manel Ros, Narcís Ros i Manel Granda, guanyadors de les «10 Hores de Petanca a Olot».

Dies 11 i 12 de juny del 1988:

IV TROFEU INTERN. DE PETANCA «CIUTAT DE BARCELONA»

Hi assistí una tripleta provincial, formada amb un representant del C.P. Salt, Eusebi Cabezas on obtingueren el quart lloc.

Dies 24, 25 i 26 de juny del 1988:

III CAMPIONAT D'ESPANYA DE SELECCIONS TERRITORIALS DE 1.ª CATEGORIA

Cinquè lloc, tripleta (Paco González, Pep Quintana i Pep Hidalgo).

Dia 3 de juliol del 1988

«CONCURS PROVINCIAL A VILARTAGUES

Sèniors-General: Segon lloc (Pere Cana-

dell, Joan Roldan i Alfredo Courbón)
Dames: Primer lloc (Magda Vila, Antònia Curt i Anna Serra).

Dia 10 de juliol del 1988

CLUB OLÍMPIC FARNERS CONCURS PROVINCIAL

A part de la duració de la competició, es queda de la següent manera:

Sèniors-General: Primer lloc (Julià Gómez, Carles Fàbrega i Jaume Fàbrega).
Consolant-Primer lloc (Eusebi Cabezas, Jordi Martín i Lluís Mateu).

Consolant-Tercer lloc (Narcís Ros, Manel Granda i Manel Ros).

Especial-Tercer lloc (Antònia Peruga, Joan Anglada i Àngel Fernández).

Dames-Especial primer lloc (Maria Peruga, Dolors Gamundi, Consol Arbusà).

Infantils-Tercer lloc (Xavier Ros, Albert Martí i Jordi Ros)

Copa pel club guanyador: CLUB PETANCA SALT.

Dia 17 de juliol del 1988

II CONCURS PROVINCIAL «VILA DE CALDES» (Calidis)

Tot i la calor, les tripletes aconseguiren els següents resultats.

Sèniors-General: Primer lloc (Carles Fàbrega, Joan Roldán i Alfredo Courbón).

Quart lloc (Narcís Ros, Manel Granda i Manel Ros).

Especial-primer lloc (Lorenzo Galán, Julià Gómez i Joan Torres)

Dames: Primer lloc, tripleta (Pepita Cobos, M.ª Àngels Burch i Carme León).

Dues copes pel club guanyador (Sèniors i Dames). — CLUB PETANCA SALT.

Dia 24 de juliol del 1988

«CONCURS PROV. C.P. SALT» (Festa Major)

Sèniors-General: Primer lloc (Eusebi Cabezas, Jordi Martín i Lluís Mateu).
Segon lloc (Carles Fàbrega, Julià Gómez i Joan Torres)

Consolant-Primer lloc (Joan Roldan, Pere Canadell i Alfredo Courbón).

Consolant-Tercer lloc (Silveri Oliveira, Paco Muñoz i Antonio Peruga).

Dames: Segon lloc, tripleta (Carme Muñoz, Maria González i Juanita Arriba).

Infantils: Segon lloc, tripleta (Xavier Ros, Joaquim León i Jordi Ros).

FERRAN MÀRQUEZ

(Secretari Club Petanca Salt)

Interludi d'estiu

Fa calor, molta calor. Les hores d'aquest mes d'agost s'escolen aquosament mentre l'asfalt relluu de sol i de reverberació. Les mosques, mandroses, cerquen els racons ombrejats. Fa poca estona, un cotxe ha esclafat un pobre gat que travessava el carrer. I ningú no té esma per fer desaparèixer aquella massa fastigosa. Uns núvols s'insinuen darrera de Rocacorba. Però tothom sap que això no vol dir res. Fa dies que els núvols no volen dir res; només calor. Truca el telèfon. Però es tracta d'una persona que s'ha equivocat de número. No sé com és que hi ha gent que, a trenta-cinc graus a l'ombra, tingui delit per despenjar i marcar un número. M'he dutxat abans de dinar. Però ja tornaria a fer-ho si no fos que tinc un respecte, que em ve de petit, a tocar l'aigua havent menjat. Sóc incapaç de menjar ficat en una piscina, com veig que ho fan a les pel·lícules. Torna a sonar el telèfon. Una altra persona que s'ha equivocat de número. Hi ha molta gent que s'equivoca de número. O potser és la xarxa telefònica que no acaba de funcionar? Els veïns tenen la televisió a tota pastilla. Deuen estar dinant. Hi ha molta gent que no sap menjar sense la tele engegada. De sobte, el petit de la casa es posa a plorar. O potser és la televisió? Sento un terrabastall de plats. Més plors. Més crits. Més televisió. A quarts de quatre m'estiraré una estona per fer una horeta de migdiada. després em posaré a escriure. Els diaris surten més prims que mai. No hi ha res de nou; no hi ha notícies. Tothom fa vacances. Deixo el diari a terra, al costat del sofà on m'he escarxofat. Poso música de Mozart. Enmig de la calor, fins i tot Mozart no sona igual. Mai no m'he cansat d'escolar «La flauta màgica». Però avui em canso de tot. El termòmetre marca trenta-sis graus. I no estic pas ben segur que aquest termòmetre marqui bé. Em va costar tres-centes pessetes. La televisió va dir ahir, que a Catalunya, s'havien superat ja els quaranta graus de màxima. Com ho diria això en Margassa? El trobo a faltar. Els altres ho fan bé. Però no és el mateix. Continuen sense encertar la majoria de les previsions. Però no és el mateix.

Finalment, em poso a la màquina. Com voleu que surti res una mica decent, amb aquesta calor?

BURXETA

Sport Garatge, s.a.
JOSEP CASALS

Reparacions
Engrassament
Neteja

Passeig Marquès de Camps, 5
Tel. 23 33 11 SALT

**Subministres
Catalunya, s.l.**

VOLVO

Camions i Autobusos

Passeig Marquès de Camps, 3 - Tel. 23 33 11 - 23 78 83
SALT